

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 536/2019
29.05.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Зорана Стојановића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Обреновцу К 1/17 од 26.12.2018. године и К 1/17, Кв 38/19 од 14.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 29.05.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Зорана Стојановића, пе се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Обреновцу К 1/17 од 26.12.2018. године и К 1/17, Кв 38/19 од 14.02.2019. године и предмет враћа Основном суду у Обреновцу на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Обреновцу К 1/17 од 26.12.2018. године, одлучено је да се досуђују трошкови кривичног поступка вођеног пред Основним судом у Обреновцу у предмету К 1/17, окр. АА у укупном износу од 126.000,00 динара, који ће бити исплаћени у року од 60 дана по правноснажности решења, браниоцу окривљеног адв. Зорану Стојановићу по специјалном пуномоћју, док је у преосталом делу преко досуђеног износа од 126.000,00 динара а до укупно траженог износа од 301.122,08 динара, захтев браниоца окривљеног АА, адв. Зорана Стојановића за накнаду трошкова од 16.11.2018. године одбијен као неоснован.

Решењем Основног суда у Обреновцу К 1/17, Кв 38/19 од 14.02.2019. године, уважена је жалба браниоца окривљеног АА, адв. Зорана Стојановића, преиначено решење Основног суда у Обреновцу К 1/17 од 26.12.2018. године и одлучено да се окривљеном АА на име трошкова кривичног поступка досуђују трошкови кривичног поступка у износу од 193.892,17 динара који се имају исплатити из буџетских средстава суда браниоцу окривљеног адв. Зорану Стојановићу у року од 60 дана од дана правноснажности решења, док је у

преосталом делу захтев браниоца окривљеног АА, адв. Зорана Стојановића за накнаду трошкова кривичног поступка до траженог износа од 334.122,08 динара одбијен као неоснован.

Против наведених правноснажних решења, бранилац окривљеног АА, адв. Зоран Стојановић поднео је захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијана решења у смислу навода захтева или пак исте укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Зорана Стојановића, је основан.

Из списка предмета произилази да је решењем Основног суда у Обреновцу К 1/17 од 23.10.2018. године, обустављен кривични поступак против окривљеног АА, због кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика по оптужном предлогу Основног јавног тужиоца у Обреновцу Кт 1062/15 од 28.12.2016. године, након одустанка јавног тужиоца од оптужбе, а истим решењем одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Побијаним првостепеним решењем, окривљеном су досуђени трошкови кривичног поступка у укупном износу од 126.000,00 динара, а другостепеним решењем је преиначено првостепено решење и одлучено да се на име трошкова кривичног поступка окривљеном АА исплати износ од 193.892,17 динара из буџетских средстава суда и то браниоцу окривљеног, адв. Зорану Стојановићу, у року од 60 дана од дана правноснажности решења, док је у преосталом делу захтев браниоца окривљеног АА одбијен као неоснован.

Побијаним решењима, одбијен је захтев браниоца окривљеног за накнаду путних трошкова које је бранилац окривљеног имао на име приступа на главне претресе пред Основним судом у Обреновцу, уз образложење да бранилац није доставио доказе да је на те главне претресе приступио сопственим возилом, односно да није доставио одговарајуће рачуне за гориво.

Одредбом члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП, је између осталог прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца. Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да када се обустави кривични поступак и када се оптужба одбије, или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни

издаци награда браниоца и пуномоћника, као и награда вештака и стручног саветника падају на терет буџетских средстава суда.

Полазећи од наведеног и цитираних законских одредби, по оцени овог суда, доношењем побијаних решења, повређен је закон у смислу члана 441. став 4. у вези члана 265. став 1. ЗКП у вези члана 9. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, јер побијаним одлукама суд окривљеном није досудио нужне издатке које је његов бранилац имао у предметном кривичном поступку за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије и то издатке за превоз сопственим возилом, а који су у захтеву за накнаду трошкова тражени. Наиме, по налажењу овог суда, а како се то основано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, судови у побијаним решењима нису могли да окривљеном не признају право на накнаду путних трошкова које је његов бранилац имао на име приступа на главне претресе, уз образложење да бранилац није доставио доказе да је на исте приступио сопственим возилом, то јест није доставио одговарајуће рачуне за гориво.

С тим у вези, а имајући у виду да окривљеном у овом поступку припадају нужни издаци које је имао његов бранилац, па и издаци за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије, односно накнада за превоз сопственим возилом чија висина се тачно може одредити на основу одредбе члана 9. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, те како није прописана обавеза да се приликом захтева за накнаду ових трошкова достави доказ коју врсту превоза је бранилац користио у тим ситуацијама (при чему је то његов слободан избор), то нижестепени судови нису могли да одбију захтев за њихову накнаду из разлога што ти трошкови нису посебно доказани, достављањем фискалних рачуна за гориво и др.

У односу на супротне наводе захтева браниоца окривљеног, Врховни касациони суд налази да је правилан закључак нижестепених судова да награда за састављање жалбе на решење о трошковима поступка није предвиђена Тарифним бројем 5. став 1. и 2. већ се ова жалба има третирати као „остали поднесци“ у кривичном поступку сходно ставу 2. Тарифног броја 4, за чије састављање адвокату припада 50% награде из Тарифног броја 1 (с тим што се бранилац окривљеног погрешно позива на Тарифни број 11. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката, а који се односи на прекршајни поступак и поступак привредних преступа).

Како је побијаним решењима повређен закон у смислу члана 441. став 4. ЗКП, то су иста морала бити укинута и предмет враћен Основном суду у Обреновцу на поновно одлучивање, при чему ће суд имати у виду примедбе наведене у овој пресуди, поступити по истим како би могао да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић